



Dret i deure de votar

Romà Casanova, bisbe de Vic



Acabem de sortir d'una campanya electoral —a les Corts espanyoles— i entrem en una altra —als consistoris municipals i al Parlament europeu—. El sistema democràtic, que continua essent, almenys en aquest context cultural nostre, el més bo per al govern de la societat, ens demana a tots aquesta implicació: hem d'expressar la nostra voluntat, amb els nostres vots, en l'elecció dels qui han de ser els gestors de les institucions.

El dret a votar és al mateix temps un deure. Un cristià ha de tenir ben clar el seu dret i el seu deure de votar. La implicació en la societat, que té moltes formes de fer-se realitat, té en el fet de la votació un primera i fonamental expressió. Exercir aquest dret i deure demana, però, de tots i cada un de nosaltres un esforç per fer-ho des de la responsabilitat. S'ha de fer des de la mirada al bé comú. No ens han de moure els interessos personals o de grup, sinó el bé de tots.

Les pròximes eleccions, municipals i europees, tenen un camp molt divers. Les municipals ens demanen el nostre vot per a configurar els consistoris municipals dels nostres pobles i ciutats. Els escollits hauran de donar resposta a problemes ben concrets i coneguts directament per nosaltres, i els qui han de ser escollits també ens són propers, perquè són veïns nostres. Les europees ja són més complicades, tant pels assumptes als quals es dona resposta en l'àmbit de la UE, com pels candidats, molts d'ells més llunyans. Però totes dues són importants: els assumptes propers i quotidians i els grans temes que, encara que decidits ben lluny, afecten la nostra vida.

Hi ha diversos temes que, en quant presents en la nostra cultura, van apareixent i es van imposant. Per a



un cristià aquests temes no són pas menors, sinó que són fonamentals a l'hora d'actuar i de votar. Hi ha en joc la defensa de la vida humana en els seus límits de fragilitat, en el si de la mare i en el llit del dolor i la malaltia. La dignitat de la persona humana és un valor indiscutible: tota persona, més enllà del seu origen, la seva raça, cultura o religió, ha de ser valorada, acollida i promocionada. La llibertat ha de ser sempre respectada: de pensament, de religió, d'acció o d'omissió. No es pot ofegar la llibertat en nom de la llibertat. La solidaritat i la comunió entre les persones i els pobles és un valor que no s'ha de perdre mai. La justícia social demana que tothom pugui viure amb dignitat, amb el seu treball i amb una educació, des de la llibertat dels pares, i amb una sanitat dignes.

